

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

ในการศึกษาความต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม และความต้องการพัฒนาฝีมือของแรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการศึกษาวิจัย ดังจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรมของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ แรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ต้องการงานทำ จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากวิธีเลือกแบบเจาะจง จากแรงงานที่หางานในงานวันนัดพบแรงงาน ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ 9 – 10 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เฉพาะผู้ที่มีความต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์ตามข้อคำถามที่กำหนดในแบบสอบถาม ซึ่งมีลำดับของการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

1. สัมภาษณ์ ความต้องการประกอบอาชีพ หากต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรมจึงสัมภาษณ์ที่อยู่ปัจจุบัน หากแรงงานต้องการประกอบอาชีพด้านอื่น และ/หรือ มีที่อยู่จังหวัดอื่นที่ไม่ใช่จังหวัดนครศรีธรรมราช จะไม่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. สัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ วุฒิทางการศึกษาสูงสุด ทักษะวิชาชีพที่มีความสามารถอยู่ จุดประสงค์ของการหางาน และบันทึกเพศของแรงงาน

3. สัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาฝีมือของแรงงาน ได้แก่ ทักษะวิชาชีพที่ต้องการ การฝึกฝีมือเพิ่มเติม และวิชาชีพที่ต้องการความรู้ทางทฤษฎีเพิ่มเติม

สรุปผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม และความต้องการพัฒนาฝีมือของแรงงานจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการศึกษาดังนี้คือ

1. แรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม ซึ่งทำงานทำในงานวันนัดพบแรงงานของจังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ 9 -10 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นเพศชายทั้งหมด จำนวน 86 คน ซึ่งส่วนมากมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี (ร้อยละ 72.09) จบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ร้อยละ 74.42) มีที่อยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ส่วนมาก คือร้อยละ 41.86 มีที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง

ในจำนวนแรงงานทั้งหมด มีแรงงานถึงร้อยละ 97.67 ที่ต้องการหางานทำเพราะปัจจุบันยังไม่มียานทำ โดยแรงงานส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.84) มีความสามารถในทักษะวิชาชีพ ช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือช่างยนต์ (ร้อยละ 24.42) ช่างก่อสร้าง (ร้อยละ 16.28) ช่างเครื่องกลโรงงาน ช่างโลหะ ช่างปูน - คอนกรีต และช่างท่อ - สุขภัณฑ์ ตามลำดับ (ร้อยละ 4.65 , 3.49 , 1.16 และ 1.16 ตามลำดับ)

2. จากการสำรวจความต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม ของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แรงงานมีความต้องการประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพต่างๆ กัน 5 สาขาวิชาชีพ จากการสำรวจ 11 สาขาวิชาชีพ ตามลำดับดังต่อไปนี้คือ ต้องการประกอบอาชีพ ช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือร้อยละ 55.81 ในจำนวนนี้ส่วนมากมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี (ร้อยละ 40.70) และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ร้อยละ 43.02) รองลงมาคือ ช่างยนต์ ร้อยละ 25.58 ช่างก่อสร้าง ร้อยละ 9.31 ช่างเครื่องกลโรงงาน ร้อยละ 8.14 และช่างโลหะ ร้อยละ 1.16 โดยทุกสาขาวิชาชีพ แรงงานส่วนมากจะมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3. จากการสำรวจความต้องการพัฒนาฝีมือทางด้านทักษะวิชาชีพทางอุตสาหกรรมของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แรงงานมีความต้องการพัฒนาฝีมือทางด้านทักษะในสาขาวิชาชีพต่างๆ กัน 5 สาขาวิชาชีพ จากการสำรวจ 11 สาขาวิชาชีพ ตามลำดับดังต่อไปนี้คือ

ต้องการประกอบอาชีพช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือร้อยละ 50.00 ในจำนวนนี้ส่วนมากมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี (ร้อยละ 33.72) และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ร้อยละ 36.02) รองลงมาคือ ช่างยนต์ ร้อยละ 32.56 ช่างเครื่องกลโรงงาน ร้อยละ 6.98 ช่างโลหะ ร้อยละ 5.81 และช่างก่อสร้าง ร้อยละ 4.65 โดยทุกสาขาวิชาชีพ แรงงานส่วนมากจะมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4. จากการสำรวจความต้องการความรู้ทางทฤษฎีเพิ่มเติม ของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แรงงานมีความต้องการความรู้ทางทฤษฎีเพิ่มเติมในสาขาวิชาชีพต่างๆ กัน 6 สาขาวิชาชีพ จากการสำรวจ 11 สาขาวิชาชีพ ตามลำดับดังต่อไปนี้คือ ต้องการประกอบอาชีพช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือร้อยละ 46.51 ในจำนวนนี้ส่วนมากมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี (ร้อยละ 33.72) และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ร้อยละ 36.05) รองลงมาคือ ช่างยนต์ ร้อยละ 29.07 ช่างก่อสร้าง ร้อยละ 12.79 ช่างเครื่องกลโรงงาน ร้อยละ 5.81 ช่างโลหะ ร้อยละ 4.65 และช่างท่อ - สุขภัณฑ์ ร้อยละ 1.16 โดยทุกสาขาวิชาชีพ แรงงานส่วนมากจะมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี และจบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

อภิปรายผล

1. แรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ต้องการประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรม ที่ใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยเป็นเพศชายทั้งหมด อาจเนื่องมาจากอาชีพทางอุตสาหกรรม ที่จำแนกเป็น 11 สาขาวิชาชีพนั้น วิชาชีพที่นิยมใช้เป็นแรงงานเพศหญิง ได้แก่ช่างเครื่องปั้นดินเผา และช่างออกแบบ ไม่ใช่เป็นวิชาชีพของท้องถิ่น ดังนั้นจึงไม่มีความต้องการจากสถานประกอบการหรือผู้จ้าง ทำให้แรงงานที่ต้องการประกอบอาชีพทางสาขาวิชาชีพนี้ต้องหางานทำในท้องถิ่นอื่น

จากข้อค้นพบที่พบว่าอายุเฉลี่ยของแรงงานส่วนมากอยู่ระหว่าง 18 - 25 ปี ซึ่งอายุในช่วงนี้สอดคล้องกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นวุฒิทางการศึกษาสูงสุดของแรงงานส่วนมากที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงเป็นแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา และเข้าสู่ตลาดแรงงาน ตามข้อค้นพบที่ว่า จุดประสงค์ของการหางานทำของแรงงานเกือบทั้งหมดยังไม่ถึงงานทำ ดังนั้น แนวทางในการแก้ปัญหาการว่างงานของท้องถิ่น นอกจากการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยการฝึกฝีมือระยะสั้น และการจัดหางานแล้ว สามารถที่จะสนับสนุน

ให้แรงงานกลุ่มนี้ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ในสถานศึกษา เพื่อลดภาวะการว่างงานในสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2. แรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนมากที่สำรวจพบ มีความต้องการประกอบอาชีพ และพัฒนาทักษะ - ความรู้ทางวิชาชีพที่ตนเองมีความสามารถอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพที่ว่า การเลือกอาชีพต้องเป็นไปตามความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และค่านิยมของบุคคล นอกจากนี้ ข้อค้นพบยังพบว่าสภาพของแรงงาน และความต้องการประกอบอาชีพของแรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของตลาดแรงงาน หรือผู้จ้างในเขตจังหวัดภาคใต้ นั่นคือ ในภาคใต้ต้องการแรงงานในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2544 ที่เป็นแรงงานระดับกึ่งฝีมือชั้นสูง หรือช่างเทคนิคที่เป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาคือช่างซ่อมบำรุงรถยนต์ ช่างเครื่องกลโรงงาน และช่างรับเหมาก่อสร้าง² สอดคล้องกับสาขาวิชาชีพที่แรงงานในจังหวัดนครศรีธรรมราชต้องการ คือ ช่างไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุด รองลงมาคือช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง และช่างเครื่องกลโรงงาน ซึ่งข้อค้นพบนี้ทำให้ได้ทราบว่า การจัดการศึกษาในระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของจังหวัดนครศรีธรรมราชสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น แต่สิ่งที่สมควรได้รับการพิจารณาต่อคือ ทักษะ และความรู้ของแรงงานนั้นตรงกับความต้องการของผู้จ้างหรือไม่

สิ่งหนึ่งที่นำพิจารณาได้แก่ ตลาดแรงงานของภาคใต้ ต้องการแรงงานระดับวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งได้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางสาขาวิชาชีพช่างก่อสร้างมากที่สุด รองลงมาคือช่างซ่อมบำรุงรถยนต์ และวิศวกรเครื่องกลโรงงาน ดังนั้นการพัฒนาแรงงานของท้องถิ่นทางด้านการจัดการศึกษา จึงควรนำข้อค้นพบนี้ไปพิจารณา รวมทั้งในการสนับสนุนแรงงานระดับกึ่งฝีมือชั้นสูง หรือช่างเทคนิคให้มีระดับการศึกษาสูงขึ้น หากพิจารณาเพียงสภาพของแรงงานด้านเดียวไม่พิจารณาถึงความต้องการของท้องถิ่น อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงานของแรงงานระดับวิชาชีพชั้นสูงในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นเพียงข้อมูลพื้นฐาน ดังนั้นควรมีการศึกษารายละเอียดเรื่องทักษะ และความรู้ ที่แรงงานต้องการพัฒนาเพิ่มเติม โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ เพื่อเป็นข้อมูลที่ลึกซึ้งและละเอียดขึ้น สำหรับการวางแผนการจัดการศึกษา ซึ่งรวมไปถึงการจัดการอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ ทั้งนี้เพราะการวางแผนการศึกษา

และการใช้กำลังคน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเป็นสิ่งผสมผสานซึ่งกันและกัน การจัดการศึกษาเป็นการผลิตคนให้ตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นการให้การศึกษาในระดับใด จำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกำลังคนในระดับต่างๆ สภาพและปัญหาการทำงานในขณะนั้น เช่น ปัญหาของผู้สำเร็จการศึกษาในบางสาขาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาทางด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จ้าง เป็นต้น

การจัดการศึกษาถ้าจะให้ได้ผล จะต้องมีการวิเคราะห์อาชีพและสำรวจความต้องการแรงงานของผู้จ้าง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่แท้จริงต่อกรวางแผนผลิตกำลังคนในสาขาวิชาชีพต่างๆ ให้มีคุณภาพ และจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสม รวมทั้งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จนสามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้จ้าง และต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี พร้อมทั้งสนองตอบต่อนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ¹⁴ และ ควรคำนึงถึงความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น หรือแต่ละภาค ไม่ควรจัดการศึกษาทางด้านอาชีพเป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ